

El Moianès accelera en prevenció per la por d'un estiu amb incendis virulents a causa de la sequera

(Pàgines 2 i 3)

És una de les 10 comarques catalanes amb més percentatge de bosc. Tampoc hi ajuda que es deixin de conrear camps

SEBASTIÀ RENOM

Les ADF alerten de la poca aigua a les basses

Agrupacions de defensa forestal com Els Cingles (a la foto), que opera a Castellcir, Castellterçol, Collsuspina, Granera, Moià i Sant Quirze Safaja, tenen sempre l'ull posat en els boscos i els camins.

Aquest 2023, coincideixen amb els Bombers a preveure un estiu molt complicat a causa de la sequera. Preocupa el risc d'incendis virulents i difícils d'aturar. És per aquest motiu que tant l'adminis-

tració com les mateixes ADF van activant mesures preventives, entre les quals desbrossaments, franges netes de vegetació que *protegeixin* les cases o revisió de mapes, material, basses i dipòsits.

(Pàgina 7)

La Generalitat obre a Castellterçol la seva primera oficina territorial, d'agricultura

(Pàgina 10)

Passeig per la ronda del Moianès, que enllaça tots els pobles en poc més de 100 quilòmetres

(Pàgines 4 i 5)

SEBASTIÀ RENOM

Defensa aferrissada del segell moianès

Anna Surroca i Elies Vila regenten el restaurant Magadins Vell, a la carretera de Moià a l'Estany. Ous propis, xocolates de Cal Miró, vi d'Oló... Venen producte local i en són entusiastes.

(Pàgines 8 i 9)

SEBASTIÀ RENOM

Trobada de les aules d'acollida

Anar a l'escola a un país nou, sobretot quan no s'entén ni un borrall de l'idioma, és un repte. Al Moianès hi funcionen tres aules d'acollida que aquest dimarts han quedat per trobar-se.

L'extensa continuïtat de boscos i l'abandonament dels camps de la pagesia són algunes de les principals causes de l'elevat risc d'incendi

que es pronostica per a aquest estiu al Moianès. Les Agrupacions de Defensa Forestal (ADF) ja han posat en marxa mesures preventives.

A la meitat de basses d'on treure aigua per un incendi al Moianès no n'hi ha prou

La comarca, que tem focs molt virulents, treballa en prevenció

Moià/Castellterçol

Laura Serrat

L'extensió dels boscos, la gran quantitat de massa forestal acumulada i l'abandonament progressiu de la pagesia i de l'arbratge són algunes de les causes de l'elevat risc d'incendi que es pronostica al Moianès i que el converteixen en un veritable polvorí per les flames de cara a l'estiu. Les darreres dècades han estat testimoni de nombrosos incendis que han deixat una gran empremta en aquesta zona, i les campanyes de prevenció d'incendis has esdevingut una prioritat per a les autoritats i els veïns d'aquest pulmó verd.

Els Bombers adverteixen que es podria entrar en una situació sense precedents pel que fa a l'abast i les conseqüències dels incendis a Catalunya. A més, aquest any, la campanya s'allargarà un 25% més, des de l'1 de juny i fins al 30 de setembre, després de la complicada situació de risc d'incendis que ja es viu en plena primavera.

Les Agrupacions de Defensa Forestal (ADF) ja han posat en marxa al Moianès

les mesures de prevenció d'incendis per a la reducció de la vulnerabilitat. Sito Piella, responsable de l'ADF Els Cingles –que actua a Castellcir, Castellterçol, Collsuspina, Granera, Moià i Sant Quirze Safaja–, assegura que el risc d'incendi al Moianès, més enllà de l'episodi

“Els arbres estan malalts, s'estan morint. Tot el bosc pateix amb la sequera”

de sequera, es deu a l'abandonament dels boscos i de la pagesia, que provoca “boscos estressats” i amb molta massa forestal. Piella afirma que, efectivament, el risc és elevat: “Crec que sí que hem de patir, no només al Moianès, sinó a tot el territori.” “Els arbres estan morint i veus que tot el bosc pateix.” Per prevenir aquestes situacions, s'està treballant en una campanya de prevenció d'incendis que inclou diverses accions, entre les quals preparar els dipòsits d'aigua i les

basses repartides per tota la comarca d'on es treu l'aigua en cas d'incendi. “Procurem que es mantinguin plenes i netes de vegetació perquè hi hagi una bona accessibilitat.” Tot i això, adverteixen que la meitat d'aquestes reserves no s'han pogut omplir per la sequera: “En cas d'incendi, no estan 100% plenes ni operatives.” “Això ens preocupa”, assegura Piella, “perquè els helicòpters es nodreixen d'aquests dipòsits i ara per ara molts no podrien abastarse”.

Els punts d'aigua que més preocupen pel seu dèficit són, precisament, els que s'omplen de manera natural: “Estem fent un esforç amb els recursos que tenim, però entenem que les administracions també destinen l'aigua allà on poden”, lamenta Piella. No obstant això, explica que hi ha basses que s'han pogut connectar a la xarxa d'aigua municipal. L'equip de prevenció pateix especialment per la possible simultaneïtat de focs arreu de Catalunya i els incendis que anomenen “de sisena generació”, caracteritzats per una velocitat i una virulència pràcticament imparables:

A dalt, Sito Piella, Miquel Catot i Albert Catot, revisant camins i basses; al costat, els efectes de

“Ja fa un parell d'anys que adverteixen sobre aquest tipus d'incendis sense capacitat d'extinció”, explica Piella. “Els Bombers saben que arribarà un moment en què no es podran parar i s'hauran de deixar cremar hectàrees fins que arribi a un lloc on es pugui frenar.” De les ADF se n'espera que facin “una bona gestió forestal”, que hi hagi “un mosaic de camps” i que “es cuidi la pagesia”: “El sector primari és impor-

tantíssim per evitar aquests incendis. Si aquesta gent plega i no cultiven el camp ni netegen els camins ni els boscos, la vegetació fa la seva vida i creix”, conclou Piella.

Ignasi Vilarassau, responsable de l'ADF Quercus –que opera a l'Estany, Santa Maria d'Oló, Avinyó i Sant Feliu Sasserra– destaca que la quantitat d'arbratge i matolls secs suposa “combustible acumulat”. També alerta que la situació és especialment delicada enguany: “La sequera provoca que les fulles i altres elements del bosc estiguin més secs”. “Si ve un incendi, serà un pas més que tots els que hem viscut fins ara.” Vilarassau recalca també la importància d'estar ben coordinats amb el cos de Bombers per intervenir de forma eficaç davant els possibles incendis. I fa una crida, igualment, a la prudència i a la col·laboració ciutadana per evitar que es produeixin negligències a les zones boscoses.

El conseller de Medi Ambient del Moianès, Antoni Massot, explica que la continuïtat forestal i la mida dels camps suposen un gran perill: “La impossibilitat de

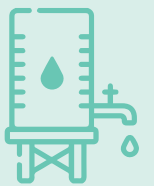

Accions en marxa per a la campanya de prevenció d'incendis

1. Arranjament i adequació de camins forestals, vores de les carreteres i fonts d'aigua per garantir l'accés i la seguretat dels equips d'extinció d'incendis.

2. Gestió dels dipòsits d'aigua, basses i embassaments per assegurar que estiguin plenes i en bones condicions. Això ha inclòs l'aprofitament de l'aigua d'algunes piscines que s'havien de netejar i, entre altres accions, portar aigua als pobles que no en tenen, ja que al Moianès no hi passen rius cabalosos ni hi ha embassaments de gran volum.

3. Tallers de formació a voluntaris i jornades tècniques per a la prevenció i la vigilància.

4. Habilitació de bases d'aeronaus i creació de franges forestals que puguin parar possibles focs.

SEBASTIÀ RENOM

la secada al Moianès, visibles a les copes dels arbres; a sota, material de l'ADF Els Cingles: mapes, radioemissores, cascs i el vehicle tot terreny

convertir els camps de conreu en tallafocs fa que sigui difícil delimitar un possible incendi." Amb relació a l'abastament d'aigua, diu que es pot disposar de la xarxa d'aigua urbana i altres punts municipals, però admet que la situació perilla de complicar-se si les flames són molt violentes.

Per part seva, la consellera de Canvi Climàtic, Sonsoles Letang, destaca la necessitat d'avançar en la gestió fores-

tal de la comarca per reduir aquest risc. Explica que des del Consell Comarcal s'està finalitzant un estudi de franges de prevenció d'incendis que complementen les àrees ja dissenyades per la Generalitat, però que no s'han executat pel difícil accés a la propietats, "perquè els boscos són essencialment privats". Letang posa el focus, així mateix, en la importància de la col·laboració amb les ADF i els propietaris

forestals, ja que "són els que coneixen millor el territori i el comportament del foc a la zona".

La consellera també explica que s'estan valorant altres possibilitats per aconseguir aigua, com ara derivar-la des de depuradores: "L'any passat ja ho vam fer, i esperem poder tornar-hi, perquè se'ns demana que almenys intentem tenir les basses plenes fins la meitat." Adverteix que els canvis meteorològics

fruit del canvi climàtic hi tenen un paper fonamental: "Han desaparegut els pics de fred, que són els que regulen les plagues forestals." "La humitat relativa baixa i l'escassa pluviometria converteixen aquesta zona en encara més vulnerable a aquestes alteracions climàtiques", lamenta Letang. No té un diagnòstic més optimista que el de les ADF: "Si aquest estiu arriben focs, seran d'una virulència mai vista."

XXVII Jornades Esportives

Pavelló municipal de MOIÀ

**26 de juny
al 28 de juliol**

Ens ho passarem bé!
VINE AL PAVELLÓ!!

Multiesports, excursions, tallers, bàsquet, piscina, tennis, hípica, voleibol, bicicleta, futbol sala, bàdminton, hoquei, tennis taula, futbolí, jocs tradicionals i preesportius, jocs d'aigua, jocs de psicomotricitat pels més petits...

Preu Jornades senceres	275,00 €
Preu 1 setmana	65,00 €
En cas de 2n germà	20% descompte / total
En cas de 3r germà	30% descompte / total

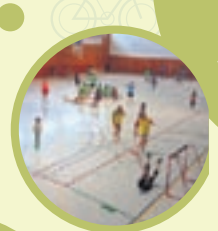
Per a infants i joves de **3 a 16 anys** (de P3 a 4t d'ESO). Activitats adaptades segons l'edat.
Més informació al telèfon **93 830 00 00** o al correu electrònic **pavello@moia.cat**

De dilluns a divendres
9 a 13h i de 15 a 17h

www.moia.cat
(formulari)

**INSCRIPCIONS:
del 26 d'abril
al 16 de juny**

**MOIÀ
Estiu
2023**

Descendent de carboners i de pare pastor, Anna Surroca sempre ha via dit que no es dedicaria a pagès. Fins que va trobar l'Elies, amb qui

ha construït un projecte de vida a l'entorn de Magadins Vell. El mas és una finca agrícola i ramadera, un restaurant i una agrobotiga.

“Un menú sencer amb productes del Moianès? I tant. I d'un gust escandalós”

Entrevista a Anna Surroca, del restaurant i l'agrobotiga Magadins Vell

Moià

Griselda Guiteras
Quan acabem l'entrevista, em voldria emportar uns quants ous. N'hi queden?

Ben just. A l'hivern baixa una mica la producció, però amb el bon temps les gallines s'animen i fan uns ous espectaculars. Els gastem al restaurant i els venem a l'agrobotiga i a dos comerços de Moià i Castellterçol. Fem net cada setmana.

Tenen 80 gallines ponedores. Donen pel que donen. I si ampliessin el galliner?

Per ara no ens atrevim. Tenim una explotació petita. Si volem créixer, canvia la normativa, i tot són costos. A més, alimentem les gallines amb pinso ecològic, que s'ha encarat una barbaritat. Hem hagut d'apujar el preu dels ous per cobrir despeses. Amb la sequera, tot és encara més incert.

Diu que tenen unes gallines felices.

I tant! Tot el dia campen per un pati a l'aire lliure, cobert perquè estiguin protegides. És una raça vermella que ens fa uns ous boníssims.

Sort que no volia viure a pagès, Anna!

Em vaig criar al mas Pararol, de Castellterçol, tot i que amb pocs anys vam anar a viure al poble. De petitaaju-

dava el meu pare als camps i amb el ramat. I em vaig prometre que mai seria pagesa, perquè era una vida molt dura i esclava. Vaig estudiar Administració a Barcelona i treballava en una empresa d'arts gràfiques. Però resulta que em vaig emparellar amb un agrònom, un pagès que vivia a pagès.

I va sorgir el projecte de Magadins Vell.

Sí, és un mas amb història, situat entre Moià i l'Estany, que va comprar el besavi de l'Elies. La família ens la va oferir per viure-hi. Però restaurar-la valia molts diners. Tristament, vam ser conscients que no podríem viure només de la pagesia. Així que vam decidir obrir un negoci. L'any 91 vam començar a restaurar la casa i el 96 vam obrir el restaurant.

Cap dels dos en sabia, de cuina, però.

Gens. L'Elies, agrònom; i jo, treballant en una impremta... ens vam haver de formar. Abans de deixar les nostres feines ens vam passar un any fent un curs de cuina, els caps de setmana.

I van ser uns inicis de treballar totes les hores del rellotge.

I més i tot! Teníem feina al restaurant, portàvem les terres, ajudàvem a les granges del pare de l'Elies i seguíem

formant-nos en cuina. Era treballar de dilluns a dilluns. Aviat vam poder ampliar cuina, menjador i carta. No vam fer vacances fins al quart any de tenir el negoci.

Els restaurants a pagès i l'agroturisme han sigut de gran ajuda per a molts agricultors i ramaders.

Als anys 90, quan vam obrir, hi havia el boom dels allotjaments rurals. Ens ho vam plantejar i segurament hauria sigut una opció més tranquil·la que no pas la restauració. Però el rendiment no era suficient. Al Moianès, com a d'altres comarques, el turisme ha sigut una bona eina per mantenir les masies i ajudar moltes famílies de pagès a aguantar.

Van apostar pel territori des de l'inici.

Això sí que ho vam tenir clar. Magadins Vell va començar sent una braseria amb productes d'aquí. Des del primer moment, a la carta, ja els identificàvem: galets de La Moianesa, vedella de La Bassola, xai del mas Casanova, ous del nostre galliner, vi dels cellers d'Oló, xocolates de Cal Miró... Productes amb nom i cognom. Això ha arrelat. I ara som molts els restauradors de la comarca que treballem producte d'aquí i ho fem saber als nostres clients.

Elies Vila i Anna Surroca, a l'agrobotiga que regenten i des d'on fan una promoció aferrissada

Ompliria un cabàs, amb aliments cultivats, criats o elaborats al Moianès?

I tant! De fet, això ens va portar a obrir l'agrobotiga. La crisi del totxo, cap al 2011, ens va fer molt mal, la gent s'hi mirava molt a l'hora de gastar als restaurants. Després de dues ampliacions, teníem part del local parat. I ens costava trobar personal. Vam decidir reformular-nos. Tancar a les nits i convertir un dels menjadors en una botiga on tinguéssim bona part dels productes que ja oferíem al restaurant. En vam fer un recompte i vam veure que podríem omplir unes quantes lleixes.

Doncs trec la llista de la compra, que haig d'omplir la nevera. Què puc anat ratllant, que sigui del Moianès?

El formatge i els làctics que vulguis. També els embotits, vedella, porc, xai o pollastre, convencionals o ecològics, pots triar. Tenim els nostres ous, verdura de temporada, bolets, mel, melmelades, infusions, pa, xocolates, galetes i vins de dos cellers. Venem una pizza amb una massa i un formatge elaborats a la mateixa finca. I una pasta que tanca el cercle: el blat es cultiva a la comarca, i es moltura i es converteix en macarrons a Moià.

Entesos, queda clar que en molt poc territori s'hi concentren un gran nombre de pagesos i ramaders, obradors, empreses agroalimentàries, comerços històrics... què ho fa, això?

Vam ser atrevits, treballadors i vam tenir sort a parts iguals, crec. Als anys vuitanta, la crisi del tèxtil havia

“S'ha d'ajudar els pagesos i ramaders. Ells ens cuiden el paisatge”

deixat molts pobles sense feina, la gent marxava. Uns emprenedors de la comarca van començar a treballar la soja, un producte molt innovador. Van arrelar i van animar altra gent a buscar sortides en la indústria agroalimentària. Es va anar fent xarxa. I ara el Moianès és un clúster alimentari de primer ordre. Molts productes capdavanters són ecològics.

Tot són empreses mitjanes i petites, però. Les grans no hi caben. Han marxat Sosa o Casa Mas, per exemple.

Tampoc no sé si la comarca està preparada per tenir grans infraestructures. Les carreteres, sobretot, no les tenim a punt. Però és un territori equilibrat, que integra l'empresa, el turisme, la pagesia. És un microclima, una manera de veure la comarca. Hi ha gent que creu que s'ha d'anar més amunt, però jo penso que estem ben encaixats.

Ja en som conscients, a la comarca, d'aquest gran rebost que tenim en pocs quilòmetres a la rodona?

Sí, la gent respon i compra a casa. Però és veritat que el petit comerç va una mica de baixa. Per una banda, els grans supermercats han obert línies de productes de la terra i són competència directa. De l'altra, tot s'ha encarat. La

Ajuntament
de Castellcir

L'Ajuntament de Castellcir demana a la població que s'ajusti a les limitacions i restriccions als usos de l'aigua, conseqüència de l'entrada en aquest estat d'excepcionalitat. Són les següents:

- Es fixa una limitació del consum global d'aigua per abastament a un màxim de 230 litres per habitant i dia (incloent activitats econòmiques i comercials).
- Rest a prohibit l'ompliment total o parcial de fonts ornamentals i altres elements d'ús estètic de l'aigua.
- Rest a prohibit omplir cap piscina sota cap concepte (pública, privada o d'altres tipus). Aquesta limitació s'aplica a tots els orígens de l'aigua (potable, pous o altres captacions, camions cisterna, etc.). Està permès el reompliment parcial de piscines amb sistema de recirculació de l'aigua, en les quantitats indispensables per garantir la qualitat sanitària de l'aigua.
- Rest a prohibida la utilització d'aigua per a l'eliminació de pols i matèria en suspensió a l'aire.
- Rest a prohibit el rentat de mànega de tota mena de vehicles, exceptuant les empreses dedicades a aquesta activitat.
- Rest a prohibit regar jardins i zones verdes, tant públics com privats. Excepte per supervivència d'arbres o de plantes. Aquest reg de supervivència s'ha de fer amb la mínima quantitat d'aigua indispensable, de 20 a 8h, i només mitjançant reg a gota a gota o amb regadora. El reg de gespa queda prohibit en tots els casos. La prohibició del reg en excepcionalitat no s'aplica al reg amb aigües de pluja recollides en teulades ni al reg amb aigües generades procedents de depuradora.

I amb tot això, es recomana revisar possibles fuites d'aigua i/o degoteigs, així com aplicar d'altres mesures que evitin un consum d'aigua excessiu.

Per a més informació i altres restriccions, podeu consultar el Portal de la sequera de la web de l'Agència Catalana de l'Aigua: <https://sequera.gencat.cat/ca/inici/>

dels productes amb segell del Moianès

SEBASTIA RENOM

“Per què comprar xai a l’Aragó quan se’n cria a Collsuspina o Castellterçol?”

gent té el sou que té i prioritza. Potser ara prefereixen gastar més en viatjar i ajusten la cistella de la compra.

El producte de proximitat, i sobretot el producte ecològic, té fama de ser més car.

Doncs, justament, s’ha encarit més el producte convencional que el de proximitat o ecològic. Posem l’exemple del xai. No es pot comparar els costos d’una gran granja que fa bestiar per omplir el mercat amb els dels ramaders que pasturen els seus animals i procuren tenir finques amb la terra cuidada, sense sulfats ni pesticides. El preu de venda no pot ser el mateix. Però la diferència de textura, gust i cocció també és abismal. I pensem també en la petjada ecològica. Per nosaltres no té sentit comprar xai a l’Aragó si n’estan criant a Collsuspina o a Castellterçol.

És allò de menjar-se el paisatge?

I és donar vida als veïns, que els tinc a tocar i sé que són de confiança. De fet, ens retroalimentem. Si els pagesos i els ramaders tiren, nosaltres tirem. Si el paisatge està ben cuidat, hi ha més turisme. Tenim un vincle d’amistat amb molts productors i ells intenten facilitar-nos les coses per poder oferir bons preus.

“Hem intentat crear paquets turístics diversos cops i no hem tingut èxit”

El Moianès és una comarca propera a l’àrea metropolitana, però no tenim pistes d’esquí, ni platges, ni monuments espectaculars. Com atraïem visitants?

Doncs explicant que tenim una mica de tot, natura, paisatge, cultura, gastronomia. I que val la pena. Les Coves del Toll, el patrimoni de pedra seca, el rentador de la llana, tenim coses úniques. Nosaltres hem fet propostes per visitar la comarca amb bici elèctrica i ara farem sortides per conèixer els ocells. Sempre acabant l’activitat amb un bon esmorzar. Vols dir que no ens fa falta creure’n més que al Moianès hi tenim moltes coses per fer?

Potser falta que la gent del sector vagi més a l’una?

Això també. Hem intentat diverses vegades crear paquets turístics i no hem tingut èxit. Hauríem d’unir esforços, no anar tant per lliure i aprofitar qualsevol sinergia que puguem crear. Mira la Garrotxa: creu molt en la cuina volcànica i té un missatge potent que atrau gent als restaurants, als allotjaments i als comerços. Aquí no hem pogut tirar endavant una associació de turisme. I necessitem tenir una oferta atractiva per poder desestacionalitzar el turisme.

Aquest any sembla que perilla poder posar a taula

una bona amanida de tomàquet. Per la secada, dic.

És el tema de conversa de tots els pagesos i ramaders. Quan venen a casa a portar gènere, amb l’Elies sempre acaben parlant de la pluja. Estan pendent de si salvaran la collita. No saben si els camps rendiran, si tindran aigua per al bestiar, si podran mantenir els ramats. Molts hortolans a qui comprem dubten de si plantar de cara a l’estiu, per si no tenen aigua. Els tomàquets en volen molta.

Estan espantats i també enfadats.

Amb raó. Ells no poden regar les finques i tindran problemes per alimentar el bestiar. En canvi, per al turisme es poden omplir piscines i hotels sencers a la costa.

Vostès es dediquen al turisme.

I ens adaptarem al que ens diguin. És cert que fem servir molta aigua per als banys i també a la cuina, perquè rentem constantment. Però intentem fer petits passos. L’any passat el jardí estava verdíssim. Aquest hivern només hem regat els arbres un cop al mes. I hem fet servir l’aigua de netejar els enciams.

Adaptatius ho són molt.

També hem superat una pandèmia. Ens van tancar un divendres, amb les neves plenes. Teníem gairebé mil calçots a punt de torrar. Com que a l’agrobotiga ja veníem menjar per emportar, i aquest el permetien, el mateix cap de setmana vam començar a promoure menús. Vam decidir que nosaltres no ens paràvem.

Devia ser intens.

Ens vam quedar les nostres filles, l’Elies i jo sols, agafant comandes, cuinant i repartint. Els divendres, les cistelles amb productes i els caps de setmana, menjars. Ens vam tirar bastant a la piscina. Treballàvem molt, sense saber quant duraria tot plegat. Jo anava per les cases molt protegida, però m’angoixava pensar si ho estava fent bé. Sobretot per la gent gran. Vaig trobar molts avis sols, agraïts que els portéssim menjar.

En aquest moment és quan va créixer l’agrobotiga?

Sí, la vam omplir de productes, alguns no exclusius del territori, com la fruita,

per poder ajudar la gent. Havíem de donar hora per no acumular clients al taulell o per repartir cistelles.

Van portar el territori al domicili.

Nosaltres i molts productors de la comarca vam portar comandes a tot arreu. Ara ha tornat a canviar la dinàmica. Pensàvem que aquest nou consum es mantindria, però s’ha anat frenant. Alguns clients s’han quedat i d’altres han tornat al súper. Potser no ha funcionat del tot com volíem, però l’agrobotiga segueix forta i apostant per vendre Moianès.

Crisi del totxo, pandèmia, inflació pels núvols... No ho han tingut fàcil.

Durant 27 anys de negoci hem anat saltant tanques i hem hagut de reinventar-nos diverses vegades. Als problemes, solucions.

No sé quin càrrec posar-li a la presentació, Anna. Restauradora, informadora turística, ramadera, agrobotiguera, promotora de la comarca?

S’ha de creure en el que fas i s’ha de creure en el lloc on vius. Per mi el Moianès és el seu paisatge, el bon menjar, el benestar i una gran qualitat de vida.

Ara la nevera i el rebost ja no em faran tanta vergonya. I m’està entrant gana. Il·luminim amb una recepta. Posats a fer, que porti os de Magadins Vell.

Fes una bona samfaina amb pebrots, carbassons i alberginies i les corones amb ou ferrat... és un espectacle! Una truita d’espàrrecs de marge o un remenat de bolets, segons la temporada. I de postres, crema catalana. I a gaudir.

Vine i gaudeix del comerç de

Sant Quirze Safaja

www.sqs.cat @aj.santquirzesafaja

PROJECTE VITAMINA, una iniciativa de col·laboració publicoprivada per a l'impuls del desenvolupament local integral en cinc territoris catalans

Cinc entitats de desenvolupament local de Manlleu, la Vall del Ges, Orís i Bisaura, la Garrotxa, el Ripollès i el Moianès participen en aquest projecte per a l'impuls del desenvolupament local, **una aliança de col·laboració publicoprivada per afavorir l'accés i el manteniment de l'ocupació, potenciar la formació i qualificació professional i impulsar el desenvolupament local**. Està subvencionat pel Servei Públic d'Ocupació de Catalunya (SOC) i el Fons Social Europeu en el marc dels programes de suport al desenvolupament local.

Quant a antecedents, la primera etapa del Projecte Vitamina va iniciar-se a principis del 2022 i va culminar en una jornada celebrada al mes juny en la qual van participar més de 60 persones relacionades amb les polítiques locals de promoció econòmica, i amb la redacció de dos productes que són el punt de partida de la segona fase del projecte: *El Decàleg per a projectes de desenvolupament local integral* i la identificació de 18 projectes innovadors de desenvolupament local en els cinc territoris.

En el cas del Moianès els projectes identificats i que s'estan treballant en aquesta segona fase (any 2023) són el projecte impulsat pel Consell Comarcal "Al Moianès ens cuidem" (estratègia de transformació dels serveis públics i del sector econòmic d'atenció a les persones basat en un model d'atenció centrada en la persona), el projecte de la Fundació Impulsa (amb el qual col·laborem per donar suport als joves de la comarca en l'accés a estudis de formació professional) i la col·laboració també amb l'Institut Moianès (amb l'objectiu d'establir ponts i

vincles entre la formació i l'ocupació, centrant-nos, especialment, en els ensenyaments de cicles formatius i Formació Professional).

El dia 5 de maig de 2023, al Castell de Montesquiu, es va fer una trobada amb tots els projectes participants, un espai de treball on els 18 projectes vam poder compartir coneixement i on també vam comptar amb experiències externes de bones pràctiques i inspiradores per tal de continuar creixent.

Finalment, el dia 30 de juny, al mateix Castell de Montesquiu, es farà una segona trobada oberta a diferents agents: formació, educació, ocupació, comunicació... de desenvolupament local de cada territori.

Per conèixer més detalls del projecte: www.projectevitamina.cat

NOVES PROPOSTES FORMATIVES AL MOIANÈS

Està a punt de sortir el nou catàleg de formació per als mesos de maig a juliol. Un ampli ventall d'accions adreçades a persones en situació d'atur, en actiu, a empreses i entitats de la comarca.

Iniciem amb una acció de formació ocupacional, el curs d'Activitats de Gestió Administrativa, que és un Certificat de Professionalitat en Administratiu de nivell 2 (ADGD0308), de 840 hores de formació més 80 hores de pràctiques en empreses. Hi ha 15 places, per a alumnes preferentment en situació d'atur.

• Curs d'auxiliar de la llar, de 50 hores

Eines per conèixer i per posar en pràctica les tasques de neteja pròpies del Servei d'Atenció Domiciliària: tasques de neteja domiciliària, neteja a fons de les diferents dependències, comunicació d'incidències o anomalies i manteniment general de l'habitatge en condicions d'ordre i higiene.

• Xerrades sobre diferents temàtiques d'interès

Comunica't amb gràcia i eficàcia, Aprendre a emprendre: vols crear la teva empresa?, Vull ser persona autònoma: què puc fer amb el certificat digital?, Coneix millor el teu negoci a través de l'anàlisi de dades, i fins i tot un *escape room* laboral "Alimenta la teva autoestima", entre moltes d'altres.

Més informació: www.ccmoianes.cat · www.moianesturisme.cat

Tel. 93 830 14 18 - 93 520 80 00

Instagram: @moianesturisme

Els Diables

Joan Capdevila

El Grup de Diables de Castellterçol es va iniciar com una branca del col·lectiu

Esplai, que ja feia anys que rutllava amb el nom de Drachs. Era un grup jove que feia diferents activitats lúdiques, esportives i culturals fora del temps escolar. Quan hi va entrar en Jacob Valle, que ara n'és el president, ja feia una pila d'anys que els Diables rutllaven. Són entre 85 i 90 persones i de petits uns 30 nens més. L'any vinent celebraran els dos anys dels diables i d'aquí a dos anys, els 30 dels diables amb el mussol gegant de fusta que van estrenar fa pocs anys. Durant l'any, fan correfocs allà on els ho demanen i participen en festes locals i veïnals. Quan s'ha d'actuar es desplacen amb cotxes particulars, però disposen d'un camió amb remolc amb el qual porten forques, carros, el mussol i tot el material que necessiten per poder fer les seves actuacions. Sortosament, han tingut pocs accidents, "tret d'una noia que se'ns va fer mal", explica en Jacob. L'espectacle dels diables, explica, és molt ben rebut en general a tot arreu dels llocs on van. Són espectacles molt vistosos que donen animació i joia a les festes que, en alguns casos, són un complement festiu i animat. Aquests darrers dos anys, amb el problema de la manca d'aigua i de pluges, se'ls han plantejat alguns problemes, però ho han superat amb èxit. Ara mateix ja estan emparaulats amb Mojà, on aniran quan els ho demanin o quan celebrin alguna festa important. Els diables estan considerats una festa tradicional. El grup està federat dins del col·lectiu de diables i dimonis de Catalunya. Tampoc tenen problemes per tenir participants, a excepció de quan va passar el Covid que va paraitzar moltes activitats. Aleshores, els va baixar una mica la participació, però ara ja s'ha refet del tot. Problemes? "En algun moment la pólvora ha fet el boig o alguna carretilla no anava prou bé", explica. Ara mateix, i aquest problema té solució, tenen algú que es jubila i caldrà refer la participació amb nova saba.

És una seu del departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural a Castellterçol

La Generalitat obre la primera oficina territorial a la comarca

Castellterçol

Queralt Campàs

El Moianès compta, des de principis del mes de maig, amb la primera oficina d'un servei de la Generalitat. Es tracta d'una seu del departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural situada a Castellterçol, la segona població amb més volum d'habitants de la comarca. D'aquesta manera, els ramaders i agricultors s'estalvien el desplaçament que abans havien de fer fins a Vic o Manresa. "Els últims anys tot s'ha digitalitzat molt, la gran majoria de tràmits es poden fer virtualment, però és necessari que l'administració s'apropi a l'administrat. No només estalviem el desplaçament, sinó que som aquí per atendre des d'aquí i coneixent la realitat d'aquí", apunta Isabel Figueras, responsable de l'oficina.

Des que van obrir, ja han atès diverses persones. Principalment donen servei relacionat amb el sector agrícola i ramader, i proporcionen informació de l'estat dels expedients (ajuts, resolucions, recursos, pagaments, etc.), tràmits específics, afecacions, canvis normatius... Però també es cuiden de tramitar llicències (pesca, caça, la recol·lecció de tòfona, etc.) o el proveïment de cròtals del bestiar. A banda de totes aquestes possibilitats, hi ha la funció bàsica de proporcionar informació. "Som aquí per la gent, i volem oferir un servei públic de qualitat", assegura Figueras.

L'equip de treball que hi haurà a la seu encara no està

El personal de l'oficina treballa de moment en un espai a l'Ajuntament. Isabel Figueras, a la foto, vestida de verd

“La proximitat ens ajuda a detectar problemàtiques i posar-hi remei”

consolidat, però sí que estan clars els àmbits dels perfils tècnics que el formaran: veterinari, forestal, agrícola i administratiu.

Pel que fa als usuaris, les primeres setmanes de rodatge ja donen algunes pistes: "El 90% de les persones que venen són ramaders i ramaderes i hi ha un volum important de gent major de 50 anys. Tot i això, també ens hem trobat joves que volen accedir als ajuts de primera instal·lació, per exemple."

El principal avantatge de comptar amb aquest servei

de proximitat és poder prendre el pols al territori. "Com que atensem persones des de primera línia, tenim un retorn directe que ens ajuda a determinar les problemàtiques que hi ha i mirar de posar-hi remeis concrets en la mesura del possible. És a dir, si hi ha una novetat destacable en alguna eina digital i detectem dificultats generalitzades entre els usuaris podem programar cursos o formacions dirigides", explica Figueras.

El pes del sector primari i també de la indústria agroalimentària a la comarca del Moianès és destacable, sobretot, pel que fa a la producció ecològica. L'elevada concentració d'empreses d'aquest tipus ha estat, de fet, una de les raons que ha impulsat la Generalitat a obrir l'oficina. "Som un Departament intensament

S'ha tingut en compte el pes de l'agroindústria i el sector ecològic al Moianès

territorialitzat i tenim voluntat de ser-ho en totes les comarques. És una de les nostres fortaleces. Tenia tot el sentit de món que oferíssim el servei també pel pes i dinamisme del sector primari i agroalimentari del Moianès", destaca Josep Pena, director dels Serveis Territorials del DACC a la demarcació de Barcelona.

L'oficina ofereix atenció personalitzada els dilluns, dimecres i divendres. No és obligatori, però recomanen demanar cita prèvia abans d'anar-hi.

NOVA GERÈNCIA

SANT QUIRZE SAFAJA
RESTAURANT L'ILLA

Ctra. Sant Feliu de Codines a Centelles, km 3,9 · Sant Quirze de Safaja · Tel. 93 866 25 26 · De dijous a diumenge 9 a 17.00 (Dinars) · Divendres i dissabte de 9 a 24.00 (Dinars i sopars)

Les aules d'acollida del Moianès fan una trobada per intercanviar experiències

La jornada forma part del projecte engegat amb el lema "Moianès, terra d'acollida"

Moia

Josep Villarroya

Professores i alumnes de les tres aules d'acollida que funcionen en centres educatius del Moianès faran una trobada aquest dimarts al matí a l'auditori Sant Josep de Moia que forma part d'un projecte conjunt amb el lema "Moianès, terra d'acollida". Servirà perquè els alumnes es coneguin entre ells i sàpiguen el que fan les altres aules.

Al Moianès aquests espais estan actius a l'institut Moianès, de Moia; l'institut escola de Castellterçol, i l'escola Josep Orriols, de Moia. La seva funció és fer sessions de suport de llengua catalana als nens i nenes que acaben d'arribar d'altres països per tal que puguin seguir millor les classes. N'hi ha de països com Equador, Veneçuela, Argentina o Ucraïna.

"L'institut havia tingut aula d'acollida fa temps, però es va tancar. Aquests curs, amb l'augment d'alumnes estrangers, s'ha reprès, des del setembre. Es tracta d'introduir els alumnes que han arribat fa poc en el coneixement de la llengua catalana, en comprensió i en expressió oral i escrita", explica Anna Maria Albà, tutora de l'aula de l'institut Moianès. En aquesta aula hi ha alumnes d'ESO i un de Batxillerat que fan més o menys sessions en

funció de la seva evolució i que segueixen també algunes matèries amb el seu grup classe. Albà diu que "el pas per l'aula és provisional" i que els alumnes hi poden estar més o menys temps en funció de diversos factors. Un és el temps que porten vivint a Catalunya, però també incideix molt la llengua de cada alumne. "Si es tracta d'una llengua romànica, com poden ser els alumnes llatinoamericans, pot ser més ràpid."

Alumnes estrangers aprenen català per seguir millor les classes

A l'aula de l'escola Josep Orriols hi ha 11 alumnes de tercer a sisè de Primària. "Es tracta d'aprendre la llengua de manera funcional. Per això destinem la major part de les activitats a fer un aprenentatge de conversa; que aprenguin a expressar-se, comunicar-se i mostrar les seves necessitats més bàsiques i quan això està assolit ens focalitzem en l'aprenentatge de l'escriptura i el llenguatge perquè puguin entendre el que es fa a les classes", diu la tutora,

A l'esquerra, una de les sessions de l'aula d'acollida de l'institut escola de Castellterçol amb la professora Serat Galofré. A la dreta, alumnes

Ester Serra. Una part important de la metodologia és el joc. "Fem servir molt el joc perquè a partir del joc interaccionen. I també fem fitxes interactives on expressen les seves emocions, el que han fet el cap de setmana, el que senten, escrits del seu país i de la seva cultura... Les llegendes d'Ucraïna, per exemple", diu Serra.

"Mirem que sigui dinàmic; fem passatempis, murals sobre qui és cada alumne, fem recerca d'informació dels seus països d'origen, treballem amb pel·lícules i cançons i fins i tot fem bàsquet en català. Procurem que vegin el català com quelcom dinàmic, una llengua viva i atractiva", diu Albà.

"Fa un any, vam detectar que arribaven molts infants d'Ucraïna i al setembre, molts llatinoamericans. Llavors es va veure la necessitat que hi havia d'aprendre la

Alumnes de l'aula d'acollida de l'institut de Moia amb la professora, Anna Maria Albà, la primera

llengua, especialment els que en tenen d'esclaves. Amb el grup d'ucraïnesos vam començar fent nou hores a la setmana. Després ho vam anar reduint per als que feia més temps que eren aquí. L'activitat que fem depèn molt de l'edat, però fem un treball molt individualitzat. Hi ha alumnes molt diversos perquè la matrícula viva fa que arribin en qualsevol moment del curs. Quan aca-

ben d'arribar fem dossiers de vocabulari molt bàsic i a partir d'aquí anem pujant. Fem molta conversa oral cada dia", diu Serat Galofré, de l'institut escola Castellterçol.

Les professores de les aules d'acollida treballen en coordinació amb les tutores de grup. "Dediquem estones a ajudar a fer els deures o una activitat del grup classe normal. A vegades se'ls adapten els continguts. Per

SEBASTIÀ RENOM

de l'aula d'acollida de l'escola Josep Orriols, de Moià, amb la professora Ester Serra

SEBASTIÀ RENOM

de l'esquerra. A l'extrem dret, la professora Daniela de Mello, que va passar també per una aula d'acollida quan va arribar a Catalunya

Més enllà de la llengua i de l'aula

Moià

J.V.

Les tutores també han de fer un acompanyament emocional als infants que arriben de països estrangers i que, sovint, han viscut experiències traumàtiques. “Hi ha un acompanyament emocional molt fort. Són nens que venen molt tocats. Per sort, els que tenim van marxar al principi de la guerra d'Ucraïna, però els impacta molt veure imatges dels seus pobles destrossats”, explica Serat Galofré, de l'institut escola de Castellterçol.

“Són nens que deixen enrere amics, família, cultura... Hi ha un sentiment de dol. Aquí se'ls ofereix una acollida emocional, ens centrem molt en com se senten, es té molt en compte la seva cultura, el lloc d'on venen. La finalitat és no oblidar el passat sinó integrar-lo aquí on som ara”, diu Ester Serra, de l'escola Josep Orriols.

“Al carrer es tendeix a parlar en castellà quan veus que és una persona estrangera tot i que el Moianès és molt catalanoparlant. I vam fer un vídeo a les xarxes animant la gent a parlar en català”, diu Anna Maria Albà, de l'institut Moianès.

exemple, el professor de matemàtiques els va introduir els enunciats en ucraïnès”, diu Serat Galofré.

Les tutores de les aules estan satisfetes dels resultats obtinguts. “Hi ha hagut un gran progrés. Els tutors ens han felicitat. Van arribar aquí que no sabien ni una paraula i ara ja fan presentacions davant dels companys. Per exemple, a Medi, vam fer una presentació igual que

els altres alumnes i es van emocionar molt. Els alumnes de la mateixa classe els van aplaudir i la tutora va quedar sorpresa de com estaven evolucionant”, diu Ester Serra.

La majoria dels alumnes de les aules també estan satisfets. “M'agrada perquè aprenc bastant. El més difícil és escriure. Al carrer parlo el català a la botiga i amb els pares dels amics. I una amiga em va dir que només parlaria

amb mi en català”, diu Azul Rossi, de 12 anys, vinguda de l'Argentina i alumna de primer d'ESO de l'institut Moianès. En Matviy, que fa sisè a l'escola Josep Orriols, va arribar d'Ucraïna fa un any i ja s'expressa molt bé en català. “M'agrada molt venir aquí; és molt interessant, fem jocs. El català no és molt difícil.” I la Nathaly, d'Itàlia, que fa cinquè, explica el treball que ha portat a terme

previ a la trobada d'aquest dimarts. “Hem gravat un vídeo explicant quants anys tenim, de quin país som, si tenim germans... Tenim moltes ganes de conèixer els altres nens.”

La trobada també servirà per conèixer un cas d'èxit; el de Daniela Nello, una professora de l'institut Moianès que va venir de l'Uruguai i quan va arribar va passar per una aula d'acollida.

PATRIMONI I CAPITAL NATURAL: RONDA DEL MOIANÈS (XX)

SEBASTIÀ RENOM

Vista de Moià des de la ronda. A la dreta, un dels camins que formen part del traçat i, a sota, dos caminants arriben a la capital de comarca tot venint de la casa de pagès de Passarell

Un traçat que fa comarca

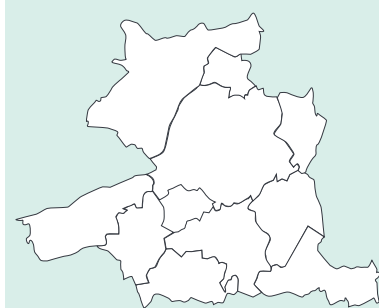
La Ronda del Moianès és un nou itinerari que, seguint les marques del GR-117, enllaça tots els pobles

Moià

Queralt Campàs

Amb l'objectiu de promoure un estil de vida saludable i el turisme i l'esport a la natura, des del Consell Comarcal del Moianès s'ha impulsat un nou projecte del tot engrescador per a excursionistes, però també per a aficionats a la bicicleta de muntanya. Es tracta de la Ronda del Moianès, un sender de gran recorregut que, seguint les marques del GR-177, ressegueix la perifèria del Moianès. Per fer-lo sencer calen quatre dies si es va a peu, o dos, si és amb bicicleta.

L'itinerari circular suma una distància total de 117 quilòmetres i un desnivell de 2.615 metres, però compta amb ramificacions internes radials que permeten ampli-

Ronda del Moianès

SITUACIÓ

Diversos municipis

QUÈ S'HI FA?

Es pot fer a peu o amb bicicleta. Són un total de 117 quilòmetres i 2.615 metres de desnivell.

ar o escurçar el recorregut al gust de cadascú. Aquesta característica convida a fer altres sortides atractives pels voltants de cada poble de la comarca.

La Ronda del Moianès es pot començar des de qualsevol punt i la senyalització utilitzada (el recorregut està indicat, principalment, amb les marques blanques i ver-

melles del GR), permet que es pugui seguir en qualsevol sentit i en els trams que més convingui. D'aquesta manera, tothom pot adaptar les excursions segons els seus interessos, l'estat físic o l'edat.

Una altra de les bondats del traçat és que no presenta cap tipus de dificultat excepte en èpoques de pluja, pels

trams propers a les rieres. Des del Consell Comarcal també apunten que, tot i les precipitacions dels últims dies, l'entorn de bosc exigeix responsabilitat i ser curós envers el risc d'incendi. Hi afegixen que la iniciativa promou la sostenibilitat i el respecte pel medi ambient, amb deures com recollir les deixalles i no moure's

amb música a tot volum que pugui generar contaminació acústica.

La senyalització horitzontal de les conegudes marques blanques i vermelles del GR es reforça amb rètols indicadors amb pals de fusta tractada i banderoles verdes. Des de Moià es pot començar, per exemple, des de davant l'ajuntament, on n'hi ha un. El camí, bonic i amb un teló de fons canviant, enllaça tots els pobles: Sant Quirze Safaja, Castellterçol, Graneira, Castellcir, Calders, Moià, Collsuspina, l'Estany, Santa Maria d'Oló i Monistrol de Calders. Grups d'amics i familiars ja s'han animat en molt poc temps a fer el recorregut i segur que de mica en mica la ronda anirà reunint veïns i curiosos en els seus 117 quilòmetres.

AGENDA

Dimarts 16 de maig

Moià. Taller “Comunica’t amb gràcia i eficàcia”, a càrrec de Maria Batet Rovirosa. Can Carner. 9.30 a 13.30.

Llegir el teatre: *El temps i els Conway*, de J. B. Priestley, dinamitzat per Elvira Permanyer. Biblioteca. 19.30.

Dijous 18 de maig

Castellcir. Espectacle del Bibliobús: *A pas de pallsa*, a càrrec de la cia. Sifó. El Casal. 11.30.

Moià. Taller gratuït “Mòbil per a la gent gran”. Biblioteca. 16.00 a 18.00.

Divendres 19 de maig

Castellterçol. L’hora del conte. Espai de Lectura. 18.00.

Collsuspina. Sortida a Girona, temps de flors i dinar a Sant Martí d’Empúries, organitzat pel Casal de la Gent Gran. Places limitades a 22 persones. Preu, 35 euros. Sortida a les 9.30 i arribada a les 19.30.

Moià. Supernit a les biblioteques amb l’excursió d’en Titó, per a infants de 3 a 8 anys. Biblioteca. 19.00.

Dissabte 20 de maig

Collsuspina. Projectió en pantalla gran del partit entre el FC Barcelona i la Reial Societat, organitzat per la Penya Barcelonista. Casal de la Gent Gran. 21.00.

L’Estany. Sortida orquidològica pels voltants del poble, guiada pel Grup Orquidològic de Catalunya (GOC-ICHN). Plaça del Monestir. 10.00.

13è Cicle de concerts a temples romànics. Monestir de Santa Maria de l’Estany. Visita guiada a càrrec de Judith Ruiz Crosas. A continuació, concert *Hirundo Maris, balades i llegendes*, a càrrec d’Arianna Savall i Petter Udland. 18.30.

Moià. Primera edició del ViMusic, la fira del vi a Moià. Amb més de 10 cellers i una àmplia oferta gastronòmica. Activitats per a infants i adults. Actuacions musicals en directe amb grups del Moianès. Degustació i venda de vins de DO Bages i del Moianès, i de formatges.

Tastos i maridatge. Plaça del CAP. Durant tot el dia.

Xerrada “Tràmits legals a la mort d’un familiar”, a càrrec de Nati Grané. Auditori Sant Josep. 18.00.

Concert del cantautor Roger Mas i la Cobla Sant Jordi. Entrada: 5 euros. Parc municipal Francesc Viñas. 22.00.

Diumenge 21 de maig

Moià. Sortida matinal a Monistrol de Calders, organitzada pel GEMI. Punt de trobada amb cotxes, a la plaça Catalunya. 7.45.

Santa Maria d’Oló. 50a Diada del Soler, organitzada pel Moviment Júnior. Cantada de cançons tradicionals, 11.00. Jocs de cucanya, 12.00. Cuinem l’arròs, 13.00. Dinar, 14.30. Sardanes, 16.30.

Dimarts 23 de maig

Collsuspina. Projectió en pantalla gran del partit entre

el Reial Valladolid i el FC Barcelona, organitzat per la Penya Barcelonista. Casal de la Gent Gran. 21.00.

Santa Maria d’Oló. Visita de l’Oficina Mòbil d’Atenció al Consumidor. Plaça Sant Antoni Maria Claret. De 10.30 a 11.30.

Dimecres 24 de maig

Castellcir. Taller gratuït “Famílies i pantalles, com s’ha d’actuar?”. Sala Cal Salvador. De 18.00 a 20.00.

Castellterçol. Presentació de *10 anys, 10 contes*, a càrrec de Rosa Serrano, del Centre de Recursos en TEA de la Catalunya Central (CRTEACC). Dirigit a públic adult. Espai de Lectura. 19.00.

Divendres 26 de maig

Castellterçol. L’hora del conte. Espai de Lectura. 18.00.

Moià. Espectacle familiar *Li deien Kalòpsia*, a càrrec de la rondallaire Lúdia Clua. Biblioteca. 17.30.

Presentació-recital del poemari de Juana Dolores Romero Casanova, acompanyada de Nerea Campo,

directora de l’espai A Cobert de Moià. Biblioteca. 19.30.

Dissabte 27 de maig

Moià. Festival de patinatge. Pavelló municipal. 17.00.

Diumenge 28 de maig

Castellterçol. Sortida botànica. Inici a l’aparcament del CAP i parada bus Sagalés. 8.30.

Taller d’estudi i determinació de plantes. Espai de Lectura. De 12.00 a 14.00.

Cineclub *As bestas*. Centre Espai Escènic. 18.00.

Collsuspina. Projectió en pantalla gran del partit entre el FC Barcelona i el Mallorca, organitzada per la Penya Barcelonista. Casal de la Gent Gran. 21.00.

Santa Maria d’Oló. 41a Caminada Popular d’Oló: “Del solejat a l’obaga”. Punt de sortida a la plaça Catalunya, de 7.30 a 8.14.

Dilluns 29 de maig

Moià. Tertúlia literària sobre la novel·la *Una dolça cançó*, de Leïla Slimani, dina-

mitzada per Marià Baqués. Biblioteca. 19.30.

Dimecres 31 de maig

Castellcir. Visita de l’Oficina Mòbil d’Atenció al Consumidor. Plaça Abat Escarré, davant de la llar d’infants. De 10.30 a 11.30.

Castellterçol. Club de lectura amb l’escriptor Jordi Boixadós, autor de *Mentre la neu sigui tan blanca*. Espai de Lectura. 19.00.

Dissabte 3 de juny

Moià. Primer Tastet conscient al Moianès, al Mas Soler de Terrades. “Ioga integral purificador i empoderador”, a càrrec de Lola Carné, 9.30. “Dansa d’empoderament amb cants medicina”, a càrrec d’Erika i Marta, 11.15. “Moviment conscient i mindfulness”, amb Merche i Janet, 12.30. “Ioga somàtic de la terra a l’espai”, a càrrec d’Elisabet Vidal, 16.00. “Expressió creativa i color”, a càrrec d’Helena Helpertberg, 17.17. “Recupera el teu equilibri amb l’ayurveda”, amb Silvia Pozo, 18.30. “Astrologia i xacres”, amb Daniel Alabern, 19.45.

Diumenge 4 de juny

Collsuspina. Projectió en pantalla gran del partit entre el Celta de Vigo i el FC Barcelona. Casal de la Gent Gran. 21.00.

Moià. Primer Tastet conscient al Moianès, al Mas Soler de Terrades. “Ashtanga ioga i meditació conscient”, a càrrec d’Aleix Coll. 9.45. “Sincronari i propòsit de vida”, amb Alba Jornet, 11.15. “Biodansa. Connecta amb la vitalitat i totes les possibilitats de creació conscient”, a càrrec de Lizy Iñesta. “Alimentació conscient i salut intestinal. Una mirada des de la medicina xinesa”, amb Laura Galizzi, 16.00.

MUSEUS I EXPOSICIONS

Castellcir

Ecomuseu del Moianès. Visites a Esplugues (Castellcir), les poues de la Ginebreda i el rentador de la llana de Castellterçol. Cal reservar al correu ecomuseu@consorci-delmoianes.cat.

Castellterçol

Casa Museu Prat de la Riba. Espais familiars i de treball del polític Prat de la Riba. De dijous a dissabte de 10.00 a 13.30 i de 15.00 a 17.30. Diumenges i festius de 10.00 a 15.00.

L’Estany

Monestir de Santa Maria. Església, claustre, sobre-claustre i mostra d’objectes religiosos. De dimarts a dissabte i festius de 10.00 a 14.00.

Sala polivalent de la Casa de Cultura. “Les orquídes silvestres de Catalunya”, a càrrec del Grup Orquidològic de Catalunya (GOC-ICHN). Fins al 29 de maig.

Moià

Casa Museu Rafael Casa-

nova. Exposició sobre la Guerra de Successió. Dijous i divendres de 10.30 a 14.00. Dissabtes de 10.30 a 14.00 i de 15.30 a 18.00. Diumenges i festius de 10.30 a 15.30.

Museu de Moià - Coves del Toll. Exposició permanent de les col·leccions de paleontologia i arqueologia local.

Biblioteca. “Joaquim Carbó. Un home discret al país de les formigues”, exposició en homenatge a l’autor cedida per l’Ajuntament de Castellterçol. Fins al 31 de maig.

41a Caminada Popular d’Oló

Del solejat a l’obaga
Diumenge 28 de maig de 2023

Recorregut de 15km +350m de desnivell
Hora i lloc de sortida: 7:30 a 8:15 a Plaça Catalunya
Inscripcions a la mateixa sortida
Preu adults: 10€ no soci/a, 8€ soci/a
Preu infantil: 6€ no soci/a, 4€ soci/a (menors 12 anys)

Organitza i col·labora:
Centre Excursionista d’Oló
Agrupació de Defensa Forestal Quercus
Ajuntament de Santa Maria d’Oló

“Les generacions que pugen no són resilientes a l'adversitat”

És moianesa de soca-rel, podríem dir?

Vaig créixer en aquesta plaça [la Major de Moià], que abans era de sorra! [riu]

De petita ja tenia interès per la ment humana?

El primer cop que vaig llegir Freud tenia 12 o 13 anys. Ho recordo perfectament.

Ve de família amb tradició de metges?

Cap ni un! De fet, jo devia ser una nena força peculiar, amb interessos poc habituals d'acord amb l'edat.

Va estudiar medicina a la Universitat de Barcelona i es va especialitzar en psiquiatria. Quin camí professional va seguir després?

Vaig fer la residència i després vaig estar uns mesos fora, a Anglaterra, perquè en aquell moment aquí no hi havia l'especialitat de psiquiatria infantil i de l'adolescent. La major part de temps he treballat amb infants i he fet molta clínica. Darrement, he anat assumint més funcions de gestió: estic treballant com a assessora experta al Departament de Salut i porto la direcció de salut mental d'Althaia, però a mi m'agrada molt la clínica.

Què implica aquest últim càrrec?

Cobrim el Moianès, el Bages, el Berguedà, el Solsonès, la Cerdanya i tenim una unitat d'hospitalització d'adults amb 24 llits d'aguts i 15 de subaguts, 10 d'ingrés complet d'infantil i hospitals de dia. També oferim servei de consulta externa.

És el centre de referència pel que fa a salut mental en aquestes comarques. Vostè el dirigeix des del 2008?

Des de llavors porto la part d'infantil i juvenil, i fa quatre anys que coordino tota la direcció de salut mental.

Quin és el gran problema de salut mental que afecta els joves? Les xarxes socials?

Els problemes complexos normal-

SEBASTIÀ RENOM

Àurea Autet, metgessa psiquiatra

Autet, de 50 anys, és cap de la Divisió de Salut Mental de la Fundació Althaia. Coordina el postgrau de la UVic en Malaltia Mental i professora del màster de Psicopatologia Infantil i Juvenil de la UAB.

ment són multifactorials. És molt difícil buscar un sol factor i segur que no seria exacte, però sí que comparteixo que l'accés a internet està condicionant la societat que tenim. Hi ha molts estudis que demostren que l'exposició a les xarxes condiciona el desenvolupament del cervell. Veiem poca tolerància a la frustració, a l'espera, molta impulsivitat, dificultat per parar atenció, mantenir-la... Tot això condiciona la manera com els infants i joves actuen envers el món.

Com s'hauria de tractar o resoldre?

Des del Departament de Salut de la Generalitat i la direcció de drogodependència estem en procés d'estudi. No tenim una resposta clara, però la dependència de les noves tecnologies serà un dels grans reptes dels propers anys. Hem de trobar la manera de conviure-hi, ja que ens aporten molt, però també ens poden fer mal i condicionar-nos la vida. Probablement necessitem més educació digital, però és difícil donar pautes als nens sobre quant temps passar a les pantalles si són sobretot els adults els que també hi estan enganxats.

Hi ha prou recursos per fer front a aquest problema?

Dues reflexions: és cert que ens falten recursos, i també és cert que si pensem que tot passa per la psicologia i la psiquiatria ens estem equivocant. La salut mental de la població és cosa de tots. Hem de crear entorns on l'infant senti benestar i aprengui a tolerar el malestar.

Un missatge crític.

Sí. Ho dic des de la humilitat absoluta, però crec que les generacions que pugen no són generacions més resilientes a l'adversitat, sinó que els costa tolerar qualsevol cosa. Per tant, hi ha quelcom que ens hem de plantejar com a societat més enllà d'anar al psicòleg.

Queralt Campàs

TEMPS ERA TEMPS

Castellterçol

Als anys 50 del segle XX, cada anys se celebrava l'Homenatge a la Vellesa de Castellterçol, organitzada per La Caixa i l'Ajuntament. Començava amb un ofici solemne cantat pel Cor Parroquial. A continuació, amb la gent gran al costat de les autoritats, arrencava un acte solemne on es recitaven poesies i, en alguna ocasió, una actuació de l'Esbart Rosa d'Abril. A migdia se celebrava un àpat comunitari en alguna de les fondes del poble.

FOTOS RAÏEL (ARXIU JOAN CAPDEVILA)